

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

15 juli 2016

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Wetboek van de
inkomstenbelastingen 1992 wat het indienen
van een bezwaarschrift betreft**

**Wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992 wat het
indienen van een bezwaarschrift betreft**

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN EN
DE BEGROTING
UITGEBRACHT DOOR
DE HEER **Benoît PIEDBOEUF**

INHOUD

Blz.

I. Procedure	2
II. Inleidende uiteenzettingen	2
III. Bespreking.....	5
IV. Standpunt van de minister van Financiën, belast met Bestrijding van fiscale fraude	9
V. Stemmingen	12

Zie:

Doc 54 **0211/ (B.Z. 2014):**

- 001: Wetsvoorstel van mevrouw Wouters.
002: Amendement.

Zie ook:

- 004: Tekst aangenomen door de commissie.

Doc 54 **0434/ (2014/2015):**

- 001: Wetsvoorstel van de heren Vanvelthoven en Van der Maelen.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

15 juillet 2016

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code des impôts sur les revenus
1992 en ce qui concerne l'introduction
d'une réclamation écrite**

**Proposition de loi modifiant le Code des
impôts sur les revenus 1992 en ce qui
concerne l'introduction d'une réclamation
écrite**

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DES FINANCES
ET DU BUDGET
PAR
M. **Benoît PIEDBOEUF**

SOMMAIRE

Pages

I. Procédure	2
II. Exposés introductifs	2
III. Discussion	5
IV. Point de vue du ministre des Finances chargé de la Lutte contre la fraude fiscale	9
V. Votes	12

Voir:

Doc 54 **0211/ (S.E. 2014):**

- 001: Proposition de loi de Mme Wouters.
002: Amendement.

Voir aussi:

- 004: Texte adopté par la commission.

Doc 54 **0434/ (2014/2015):**

- 001: Proposition de loi de MM. Vanvelthoven et Van der Maelen.

DAMES EN HEREN,

I. — PROCEDURE

Uw commissie heeft deze samengevoegde wetsvoorstellen besproken tijdens haar vergaderingen van 13 januari, 23 februari en 13 juli 2016. Overigens waren oorspronkelijk de volgende drie wetsvoorstellen toegevoegd:

— wetsvoorstel tot wijziging van artikel 375 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (DOC 54 201/001);

— wetsvoorstel tot optimalisering van de werking van de fiscale bemiddelingsdienst (DOC 54 0607/001);

— wetsvoorstel tot schorsing van de administratieve geschillenprocedure in geval van fiscale bemiddeling (DOC 54 0861/001).

Tijdens de vergadering van 13 juli 2016 heeft de commissie ingestemd met het verzoek van de indieners om deze drie wetsvoorstellen en het wetsvoorstel DOC 0211/001 afzonderlijk te behandelen.

II. — INLEIDENDE UITEENZETTINGEN

A. Uiteenzetting van mevrouw Veerle Wouters, indienster van wetsvoorstel DOC 54 0211/001

Mevrouw Veerle Wouters (N-VA), indienster van wetsvoorstel DOC 54 0211/001, geeft aan dat dit wetsvoorstel, met een aantal aanpassingen, de tekst overneemt van wetsvoorstel DOC 52 1423/001. Het strekt ertoe gevolg te geven aan de algemene aanbeveling AA 07/02 van de Federale ombudsman, een aanbeveling die hij andermaal uitdrukkelijk heeft herhaald tijdens de hoorzitting die heeft plaatsgevonden op 24 september 2013 in de gemengde parlementaire commissie belast met de fiscale hervorming.

Ter zake beveelt de Federale ombudsman aan “artikel 366 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 te herformuleren zodat een bezwaarschrift ingediend bij een dienst betrokken bij de vestiging of invordering van de belasting die de belastingplichtige in zijn bezwaarschrift betwist, ook als geldig ingediend kan worden beschouwd en ambtshalve doorgestuurd kan worden aan de bevoegde directeur der belastingen”.

Bij dit wetsvoorstel stelt mevrouw Wouters derhalve voor de wet te wijzen, in die zin dat uitdrukkelijk wordt bepaald dat een bezwaarschrift gericht aan een niet-bevoegde ambtenaar of dienst van de Algemene

MESDAMES, MESSIEURS,

I. — PROCEDURE

Votre commission a examiné les présentes propositions de loi jointes au cours de ses réunions des 13 janvier, 23 février et 13 juillet 2016. Par ailleurs, les trois propositions de loi suivantes étaient initialement jointes:

— proposition de loi modifiant l'article 375 du Code des impôts sur les revenus 1992 (DOC 54 201/001);

— proposition de loi optimisant le fonctionnement du service de conciliation fiscale (DOC 54 0607/001);

— proposition de loi suspendant la procédure contentieuse administrative en cas de conciliation fiscale (DOC 54 0861/001).

Lors de la réunion du 13 juillet, la commission a acquiescé à la demande des auteurs de disjoindre ces trois propositions de loi de l'examen de la proposition de loi DOC 54 0211/001.

II. — EXPOSÉS INTRODUCTIFS

A. Exposé de Mme Veerle Wouters, auteure de la proposition de loi DOC 54 0211/001

Mme Veerle Wouters (N-VA), auteure de la proposition de loi DOC 54 0211/001, indique que la présente proposition de loi reprend, en l'adaptant, le texte de la proposition de loi DOC 52 1423/001. Elle tend à faire droit à la recommandation RG 07/02 du médiateur fédéral, recommandation qu'il a une nouvelle fois réitérée de manière explicite lors de l'audition qui s'est tenue le 24 septembre 2013 devant la Commission parlementaire mixte chargée de la réforme fiscale.

En l'espèce, le médiateur fédéral recommande de “modifier l'article 366 du Code des impôts sur les revenus 92 en sorte que la réclamation portée devant un service impliqué dans l'établissement ou le recouvrement de la cotisation contestée soit considérée comme valablement introduite et transmise d'office au directeur compétent”.

Mme Wouters recommande donc de modifier la loi en prévoyant expressément que lorsque la réclamation est adressée à un fonctionnaire ou service non compétent de l'Administration générale de la fiscalité

administratie van de fiscaliteit, dan wel van de Algemene administratie van de inning en ontvangsten, door deze persoon of dienst ambtshalve wordt doorgestuurd naar de territoriaal bevoegde directeur, en dat deze persoon of dienst de bezwaarindiener daarvan in kennis stelt. Dat bezwaarschrift zou dan als geldig ingediend worden beschouwd.

Voor het overige verwijst het lid naar de toelichting van het door haar ingediende wetsvoorstel.

B. Uiteenzetting van de heer Benoît Dispa, mede-indiener van wetsvoorstel DOC 54 0201/001

De heer Benoît Dispa (cdH), mede-indiener van wetsvoorstel DOC 54 0201/001, geeft aan dat dit wetsvoorstel de tekst overneemt van de wetsvoorstellen DOC 52 1532/001 en DOC 53 0060/001.

Het lid wijst erop dat de belastingadministratie artikel 375, § 1, van het WIB 1992 zeer strikt interpreteert door ervan uit te gaan dat een beslissing inzake een bezwaarschrift niet kan worden ingetrokken. Omdat een beslissing in fiscale aangelegenheden niet kan worden ingetrokken, weigeren sommige directeurs dan ook gevolg te geven aan de oproep van de Federale ombudsman, ook al erkennen zij dat de bewuste bestreden beslissing onrechtmatig is.

Volgens de heer Dispa leidt dat onwrikbare standpunt van de fiscus ertoe dat de geschillen tussen de burgers en de administratie onterecht anders worden behandeld, naargelang het geschil betrekking heeft op de beslissing van een directeur van de directe belastingen dan wel op die van een andere federale administratieve overheid. Daarom moet de wet worden gewijzigd.

Voor het overige verwijst het lid naar de toelichting van het mede door hem ingediende wetsvoorstel.

C. Uiteenzetting van de heer Dirk Van der Maelen, mede-indiener van wetsvoorstel DOC 54 0434/001

De heer Dirk Van der Maelen (sp.a), mede-indiener van wetsvoorstel DOC 54 0434/001, geeft aan dat dit wetsvoorstel de tekst overneemt van de wetsvoorstellen DOC 52 1423/001 en DOC 53 1161/001.

Het lid legt uit dat dit wetsvoorstel ertoe strekt gevolg te geven aan dezelfde aanbeveling AA 07/02 van de Federale ombudsman. Het beoogt het voor de belastingplichtige mogelijk te maken zijn bezwaarschrift in te

ou de l'Administration générale de la perception et du recouvrement, celui-ci la transmet d'office au directeur territorialement compétent et en informe le réclamant. Cette réclamation serait considérée comme valablement introduite.

Le membre se réfère pour le surplus aux développements de sa proposition de loi.

B. Exposé de M. Benoît Dispa, coauteur de la proposition de loi DOC 54 201/001

M. Benoît Dispa (cdH), coauteur de la proposition de loi DOC 54 0201/001, indique que la présente proposition de loi reprend le texte des propositions de loi DOC 52 1532/001 et DOC 53 0060/001.

Le membre rappelle que l'administration fiscale a une interprétation très rigide de l'article 375, §1er, CIR 92 car elle considère que le retrait d'une décision statuant sur une réclamation est impossible. Aussi, sur la base de l'exclusion du retrait d'acte en matière fiscale, des directeurs refusent de donner suite à une éventuelle intervention du médiateur fédéral, bien que reconnaissant que la décision litigieuse est irrégulière.

Pour M. Dispa, cette position rigide de l'administration fiscale crée un traitement inégal injustifié des litiges entre les citoyens et l'administration selon que ce litige porte sur la décision d'un directeur des contributions directes ou d'une autre autorité administrative fédérale. Une modification de la loi s'impose donc.

L'auteur se réfère pour le surplus aux développements de sa proposition de loi.

C. Exposé de M. Dirk Van der Maelen, coauteur de la proposition de loi DOC 54 0434/001

M. Dirk Van der Maelen (sp.a), coauteur de la proposition de loi DOC 54 0434/001, indique que la présente proposition reprend le texte des propositions de loi DOC 52 1423/001 et DOC 53 1161/001.

L'auteur explique que cette proposition de loi entend mettre en œuvre la même recommandation RG 07/02 du médiateur fédéral et vise à permettre au contribuable de porter sa réclamation devant le service impliqué

dienen bij de dienst die betrokken is bij de vestiging of de invordering van de belasting, die dat bezwaarschrift vervolgens doorstuurt naar de bevoegde directeur van de belastingen.

Voorts verduidelijkt het lid dat de in de vorige zittingsperiodes ingediende wetsvoorstellen DOC 52 1423/001 en DOC 53 1161/001 niet konden worden aangenomen omdat de belastingadministratie bezwaren daartegen heeft geopperd. Hij hoopt dat zulks thans niet het geval zal zijn.

Voor het overige verwijst het lid naar de toelichting van het mede door hem ingediende wetsvoorstel.

D. Uiteenzetting van de heer Roel Deseyn, mede-indiener van wetsvoorstel DOC 54 0607/001

De heer Roel Deseyn (CD&V), mede-indiener van wetsvoorstel DOC 54 0607/001, geeft aan dat dit wetsvoorstel de tekst overneemt van wetsvoorstel DOC 53 2455/001.

De indiener preciseert dat hij de toevoeging van dat wetsvoorstel heeft gevraagd omdat het ertoe strekt de werking van de Fiscale bemiddelingsdienst te optimaliseren.

Hij herinnert eraan dat een belastingplichtige die niet akkoord gaat met een op zijn naam gevestigde aanslag, hiertegen administratief beroep kan aantekenen bij de bevoegde directeur der belastingen. De administratie heeft dan zes maanden de tijd om een beslissing te nemen. Wordt zijn verzoek afgewezen, of blijft het antwoord uit, dan kan de belastingplichtige zich tot de rechtbank wenden. Zolang de administratie geen beslissing genomen heeft, kan de belastingplichtige ook de fiscale bemiddelingsdienst inschakelen. Deze bemiddelingsprocedure heeft echter geen schorsende werking: de bezwaarprocedure loopt samen met de termijn van zes maanden gewoon verder, wat de deur opent voor vertragingen of in tegendeel overdreven spoed bij een onwillige administratie.

Om de bemiddelingsprocedure meer slaagkans te geven, voorziet dit wetsvoorstel erin de termijn voor de behandeling door de gewestelijk directeur op te schorten zodra de aanvraag tot bemiddeling ontvankelijk is verklaard tot de eindbeslissing van de fiscale bemiddelingsdienst en dit gedurende een termijn van maximaal drie maanden.

Voor het overige verwijst het lid naar de toelichting van zijn wetsvoorstel.

dans l'établissement ou le recouvrement de l'impôt, qui transmet alors la réclamation au directeur compétent.

Il précise encore qu'au cours des précédentes législatures, les propositions de loi DOC 52 1423/001 et DOC 53 1161/001 n'avaient pas pu être adoptées en raison des objections de l'administration fiscale. Il espère qu'il en sera différemment cette fois-ci.

Le membre renvoie pour le surplus aux développements de sa proposition de loi.

D. Exposé de M. Roel Deseyn, coauteur de la proposition de loi DOC 54 0607/001

M. Roel Deseyn (CD&V), coauteur de la proposition de loi DOC 54 0607/001, indique que la présente proposition reprend le texte de la proposition de loi DOC 53 2455/001.

L'auteur précise qu'il a demandé la jonction de cette proposition de loi car elle vise à optimiser le fonctionnement du service de conciliation fiscale.

Il rappelle qu'un contribuable qui n'est pas d'accord avec une imposition établie à son nom a la possibilité d'introduire un recours administratif auprès du directeur des contributions compétent. L'administration dispose alors d'un délai de six mois pour prendre une décision. Si sa demande est rejetée, ou en l'absence de réponse, le contribuable peut saisir le tribunal. Tant que l'administration n'a pas pris de décision, le contribuable peut également faire appel au service de conciliation fiscale. Cette procédure de conciliation n'a toutefois pas d'effet suspensif: la procédure de réclamation se poursuit simplement, en même temps que le délai de six mois continue à courir, ce qui laisse la porte ouverte à des manœuvres dilatoires ou, au contraire, à la précipitation dans le chef d'une administration récalcitrante.

Pour donner plus de chances de réussite à la procédure de conciliation, cette proposition de loi prévoit de suspendre le délai imparti pour le traitement par le directeur régional à partir du moment où la demande de conciliation a été déclarée recevable jusqu'à la décision finale du service de conciliation fiscale, et ce, pour une durée de trois mois au maximum.

Le membre renvoie pour le surplus aux développements de sa proposition de loi.

E. Uiteenzetting van mevrouw Carina Van Cauter, mede-indienster van wetsvoorstel DOC 54 0861/001

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld), mede-indienster van wetsvoorstel DOC 54 0861/001, geeft aan dat dit wetsvoorstel, naar het voorbeeld van wetsvoorstel DOC 54 0607/001, ertoe strekt de fiscale bemiddeling een opschortende werking te verlenen.

Voor het overige verwijst het lid naar de toelichting van haar wetsvoorstel.

III. — BESPREKING

A. Vergadering van 13 januari 2016

De heer Ahmed Laaouej (PS) wenst dat de commissie niet alleen de voornoemde wetsvoorstellen zou bespreken. Hij pleit ervoor dat de commissie zich zou buigen over het meer algemene vraagstuk van de afwikkeling van fiscale bezwaren. Hij wijst erop dat veel belastingplichtigen te maken krijgen met fiscale rechtzettingen, niet vertrouwd zijn met de bezwaarprocedures (inachtneming van termijnen, motiveringsplicht) en moeite hebben om de specifieke terminologie van het fiscaal recht te begrijpen.

Bovendien zou moeten worden nagegaan hoe de afwikkeling van belastinggeschillen kan worden verbeterd, los van wat al door de Fiscale bemiddelingsdienst werd opgezet. Volgens de spreker is dat bijzonder belangrijk, temeer daar een deel van de bevolking geen toegang heeft tot de zittingen op het ogenblik dat zij hun belastingaangifte moeten invullen.

De spreker stelt voor dat de Fiscale bemiddelingsdienst wordt gehoord zodat die zijn aanbevelingen kan verstrekken; die dienst staat immers in direct contact met de belastingplichtigen die moeilijkheden ondervinden met de FOD Financiën. Deze hoorzitting zou in eerste instantie kunnen worden beperkt tot alles wat de personenbelasting betreft. Daarbij zal eveneens het vraagstuk van de fiscale vereenvoudiging voor de belastingplichtigen onder de loep kunnen worden genomen.

Hij herinnert eraan dat het belangrijk is te investeren in mankracht in de fase die aan het geschil voorafgaat, omdat sommige dossiers zo wellicht snel kunnen worden opgelost.

De heer Marco Van Hees (PTB-GO!) is het ermee eens dat de aanwijzing van de directeur der belastingen als enige wettige geadresseerde van het bezwaar een veel te restrictieve voorwaarde is. Hij pleit ervoor dat de regels worden versoepeld en dat de belastingplichtige

E. Exposé de Mme Carina Van Cauter, coauteure de la proposition de loi DOC 54 0861/001

Mme Carina Van Cauter (Open Vld), coauteure de la proposition de loi DOC 54 0861/001, indique que la présente proposition de loi tend, à l'instar de la proposition de loi DOC 54 0607/001, à conférer à la conciliation fiscale un effet suspensif.

L'intervenante se réfère pour le surplus aux développements de sa proposition de loi.

III. — DISCUSSION

A. Réunion du 13 janvier 2016

M. Ahmed Laaouej (PS) souhaite que la commission ne se limite pas à l'examen des propositions de loi précitées. Il plaide pour que la commission se penche sur la problématique plus générale du traitement des réclamations fiscales. Il indique que de nombreux contribuables sont confrontés à des rectifications fiscales, ne maîtrisent pas les procédures de réclamation (respect des délais, obligation de motivation) et ont des difficultés à comprendre la terminologie spécifique du droit fiscal.

Aussi, il conviendrait d'examiner comment améliorer le traitement des litiges fiscaux en dehors de ce qui a déjà été mis sur pied par le Service de conciliation. C'est d'autant plus important que l'intervenant souligne qu'une partie de la population n'a pas accès aux bureaux de permanence au moment de devoir remplir leur déclaration fiscale.

L'intervenant propose que le Service de conciliation fiscale soit entendu afin que ce service fasse part de ses recommandations puisqu'il est en relation directe avec des contribuables qui rencontrent des difficultés avec le SPF Finances. Cette audition pourrait dans un premier temps être limitée à la sphère de l'impôt des personnes physiques. Ce sera également l'occasion d'aborder la thématique de la simplification fiscale pour les contribuables.

Il rappelle qu'il est important d'investir des moyens humains au niveau du précontentieux car cela permettrait sans nul doute de résoudre rapidement certains dossiers.

M. Marco Van Hees (PTB-GO!) convient que la désignation du seul directeur des contributions comme seul destinataire légal de la réclamation est une condition trop restrictive. Il plaide pour un assouplissement des règles et la possibilité d'introduire la réclamation auprès

zijn bezwaar zou kunnen indienen bij de belastingdienst waarmee hij het meest vertrouwd is (dat wil zeggen, waar hij zijn belastingaangifte heeft ingediend).

Van het voorstel van de heer Laaouej vindt de spreker dat het niet noodzakelijkerwijze tijdswinst zal opleveren. Voor het onthaal en de voorlichting van de belastingplichtige is immers mankracht vereist. Met de inkrimping van het personeelsbestand zal de burger echter nog moeilijker toegang krijgen tot de diensten van de FOD Financiën. Hij is voorstander van een beter onthaal, maar pleit ook voor méér middelen op dat vlak.

De heer Ahmed Laaouej (PS) brengt daartegen in dat het niet de bedoeling is de belastingplichtige op te vangen om hem uit te leggen hoe hij een bezwaarschrift moet indienen. De bedoeling is om, op het ogenblik waarop een bericht van wijziging wordt gestuurd naar een belastingplichtige de vraag van de belastingadministratie kennelijk niet goed heeft begrepen, een menselijk contact aan te gaan waarbij de administratie haar belastingaanslag uitlegt evenals de essentie van hetgeen waarop de wijziging betrekking heeft en tijdens welke de belastingplichtige onmiddellijk een antwoord zou kunnen verstrekken met een document of een precisering. In veel gevallen zou het geschil in dat stadium al zijn geregeld. Dat zal de instelling een procedure voor de directeur van de belastingen besparen en dus ook tijd. Voorts is het de bedoeling eventuele ongerustheid bij de belastingplichtigen weg te nemen.

Die aanpak zou met flankerende maatregelen gepaard moeten kunnen gaan en zou moeten kunnen worden geautomatiseerd.

De heer Luk Van Biesen (Open Vld) herinnert eraan dat het door de heren Vanvelthoven en Van der Maelen ingediende wetsvoorstel DOC 54 0434/001 in het verleden niet werd aangenomen omdat het toepassingsgebied ervan te ruim was; de belastingplichtige kan zijn bezwaarschrift immers in ongeacht welk kantoor van de FOD Financiën indienen.

Het ter bespreking voorliggende wetsvoorstel DOC 54 0211/001 is restrictiever, omdat het alleen de mogelijkheid verruimt om zijn bezwaarschrift in te dienen bij een belastingvestigings- of invorderingskantoor, dat er in voorkomend geval mee zal zijn belast om het aan de territoriaal bevoegde directeur te bezorgen. Dat is de enige voorgestelde wijziging.

De heer Dirk Van der Maelen (sp.a) geeft aan dat zijn wetsvoorstel DOC 54 0434/001 tot doel heeft om in fiscale aangelegenheden concreet uitvoering te geven aan artikel 5 van het Charter voor een klantvriendelijke overheid, dat het volgende stelt: "Elke overheidsdienst

du service de taxation (lieu où la déclaration fiscale a été introduite) qui est souvent connu du contribuable.

En réaction à la proposition formulée par M. Laaouej, l'intervenant estime que cela ne va pas forcément engendrer un gain de temps. En effet, l'accueil et l'information du contribuable nécessite du personnel. Or, avec la réduction des effectifs, l'accès du citoyen aux services du SPF Finances est rendu plus difficile encore. Il est favorable à un meilleur accueil mais plaide aussi pour des moyens renforcés dans ce domaine.

M. Ahmed Laaouej (PS) rétorque qu'il ne s'agit pas d'accueillir le contribuable pour lui expliquer comment ce dernier doit introduire une réclamation. Il s'agit, au moment où un avis de rectification est envoyé et face à un contribuable qui visiblement a du mal à comprendre la demande de l'administration fiscale, d'établir un contact humain où l'administration explique sa taxation, l'essence de la rectification et au cours duquel le contribuable pourrait directement apporter une réponse par le truchement d'un document ou une précision. Dans bon nombre de cas, le contentieux serait déjà réglé à ce stade. Cela épargnera une procédure engagée devant le directeur des contributions et donc du temps. Il s'agit aussi de soulager une éventuelle angoisse dans le chef des contribuables.

On devrait pouvoir encadrer et automatiser cette démarche.

M. Luk Van Biesen (Open Vld) rappelle que la proposition de loi DOC 0434/001 déposée par MM. Vanvelthoven et Van der Maelen n'a pas été adoptée par le passé car son champ d'application était trop large; le contribuable pouvant introduire sa réclamation dans n'importe quel bureau du SPF Finances.

La proposition de loi DOC 54 0211/001 à l'examen est plus restrictive puisqu'elle étend uniquement la possibilité d'introduire sa réclamation auprès d'un bureau de taxation ou de recouvrement qui sera chargé le cas échéant de la transmettre au directeur territorialement compétent. C'est la seule modification proposée.

M. Dirk Van der Maelen (sp.a) indique que sa proposition de loi DOC 0434/001 a pour objectif de mettre en œuvre, en matière fiscale, l'article 5 de la Charte pour une administration à l'écoute des usagers qui énonce que "tout service public qui reçoit une demande

die een (aan)vraag van een burger, een onderneming of een vereniging ontvangt die eigenlijk niet voor haar is bestemd, stuurt deze door naar de correcte overheidsdienst en brengt de burger, onderneming of vereniging hiervan op de hoogte.”.

De spreker acht dat wetsvoorstel vrijwel gelijklopend met wetsvoorstel DOC 54 0211/001, want het beoogt te bepalen dat het bezwaarschrift kan worden ingediend “bij een dienst betrokken bij de vestiging of invordering van de belasting die de belastingplichtige in zijn bezwaarschrift betwist.”. De opmerking van de heer Van Biesen klopt dus niet. Een betwisting in verband met de personenbelasting moet dus worden ingediend bij een dienst die met de personenbelasting te maken heeft.

Tevens is de spreker er voorstander van het meer algemene vraagstuk te bespreken van de behandeling van de fiscale bezwaarschriften en van een betere luisterbereidheid van de FOD Financiën ten aanzien van de burgers.

Daarom steunt hij het door de heer Laaouej geformuleerde verzoek om hoorzittingen te houden, en stelt hij ook voor de federale ombudsmannen te horen.

Mevrouw Veerle Wouters (N-VA) preciseert dat in tegenstelling tot wat met wetsvoorstel DOC 54 0434/001 het geval is, het wetsvoorstel DOC 54 0211/001 uitdrukkelijk het vraagstuk van de ontvankelijkheid regelt. Voorts beoogt wetsvoorstel DOC 54 0434/001 expliciet te bepalen dat het bezwaarschrift alleen ontvankelijk zal zijn wanneer het wordt ingediend bij diensten die zijn belast met de vestiging en de invordering van de personenbelasting. Een bij de Administratie der Douanen en Accijnzen ingediend bezwaarschrift in verband met de personenbelasting bijvoorbeeld zou niet ontvankelijk zijn.

Aangaande het door de heer Laaouej geformuleerde verzoek om hoorzittingen te houden, herinnert de spreekster eraan dat haar wetsvoorstel DOC 54 0211/001 ertoe strekt uitvoering te geven aan een aanbeveling die de federale ombudsman in 2007 heeft geformuleerd. Gelet op het welomschreven doel van dit wetsvoorstel is zij er niet voor gewonnen de bespreking van dit wetsvoorstel op te nemen in het ruimere vraagstuk van de fiscale vereenvoudiging. In dat verband wijst mevrouw Wouters erop dat de belastingadministratie zich in de praktijk al erg soepel opstelt tegenover de belastingplichtige. Bepaalde materiële fouten kunnen telefonisch of per mail worden rechtgezet, daar de belastingadministratie de belastingplichtige niet altijd wil verplichten formele bezwaarprocedures in te stellen. Die klantgerichte aanpak vereist trouwens niet

émanant d'un citoyen, d'une entreprise ou d'une association qui ne le concerne pas, la transférera au service public compétent et en informera le citoyen, l'entreprise ou l'association”.

L'intervenant considère que ladite proposition est quasi similaire à la proposition de loi DOC 54 0211/001 car elle vise à prévoir l'introduction de la réclamation “devant un service impliqué dans l'établissement ou le recouvrement de l'impôt contesté par le redevable dans sa réclamation”. La remarque de M. Van Biesen est donc inexacte. Une contestation relative à l'impôt des personnes physiques doit donc être introduite auprès d'un service relatif à l'impôt des personnes physiques.

L'intervenant est également partisan d'examiner la problématique plus générale du traitement des réclamations en matière fiscale et de l'amélioration de l'écoute des citoyens par le SPF Finances.

Il soutient dès lors la demande d'auditions formulée par M. Laaouej et propose également d'entendre les médiateurs fédéraux.

Mme Veerle Wouters (N-VA), précise que la proposition de loi DOC 54 0211/001 règle expressément la question de la date de recevabilité et ce contrairement à la proposition de loi DOC 54 0434/001. Par ailleurs, ladite proposition prévoit explicitement que la réclamation ne sera recevable que si elle est introduite auprès des services chargés de la taxation ou de perception de l'impôt des personnes physiques. Une réclamation relative à l'impôt des personnes physiques introduite auprès de l'Administration des Douanes et Accises ne serait par exemple pas recevable.

En ce qui concerne la proposition d'audition formulée par M. Laaouej, l'intervenante rappelle que sa proposition de loi DOC 54 0211/001 entend mettre en œuvre une recommandation formulée par le médiateur fédéral en 2007. Compte tenu de l'objectif bien défini de cette proposition, elle n'est pas favorable à englober la discussion de cette proposition dans la problématique plus large de la simplification fiscale. A cet égard, Mme Wouters signale qu'en pratique l'administration fiscale se montre déjà très souple avec le contribuable. Certaines erreurs matérielles peuvent être rectifiées par téléphone ou par mail; l'administration fiscale elle-même ne souhaitant pas toujours obliger le contribuable à initier des procédures de réclamation formelles. Cette approche “client” ne nécessite d'ailleurs pas forcément du personnel supplémentaire. Ainsi, une réclamation

noodzakelijkerwijs bijkomend personeel. Aldus kan een per mail ingediend bezwaarschrift bij een niet-bevoegde geadresseerde makkelijk worden doorverzonden naar de bevoegde dienst.

De heer Benoît Piedboeuf (MR) constateert dat een akkoord in de maak is over de noodzaak de werkingsfeer van artikel 366 van het WIB 1992 uit te breiden. Aangezien de minister van Financiën het belangrijk acht dat de belastingplichtige de kernprioriteit vormt en opnieuw wordt beschouwd als een “klant” en niet als een fraudeur, is het kennelijk legitiem hem de mogelijkheid te bieden zijn bezwaarschrift makkelijker in te dienen.

De spreker vindt ook dat moet worden ingegaan op de algemene problematiek van de afhandeling van klachten en bezwaarschriften in belastingzaken. Daarom steunt hij het verzoek tot bijvoeging van wetsvoorstel DOC 54 0607/001 en het verzoek tot het horen van de Fiscale Bemiddelingsdienst, die aanbevelingen zou kunnen formuleren.

De heer Georges Gilkinet (Ecolo-Groen) onderschrijft de doelstelling van wetsvoorstel DOC 54 0211/001, aangezien het voortvloeit uit een aanbeveling van de federale ombudsman. Voor de burger is het immers onbegrijpelijk dat een bezwaarschrift niet-ontvankelijk wordt verklaard, omdat ze bij de verkeerde dienst is ingediend. Het lijkt logisch dat een ambtenaar van de belastingadministratie het verkeerdelijk ontvangen bezwaarschrift naar de bevoegde dienst doorstuurt.

Hij deelt ook de opvatting dat men dat vraagstuk moet benaderen vanuit het oogpunt van een beter begrip van de fiscaliteit door de burger, zodat hij er gemakkelijker mee instemt zijn belasting te betalen. Zo kan men zich afvragen of het wel gegrond is vakjes in een belastingaangifte aan te vinken zonder dat zulks gepaard gaat met meer automatische informatie-uitwisseling.

De spreker meent dat dit wetsvoorstel wel vlot kan worden aangenomen, maar dat men tegelijkertijd hoorzittingen zou moeten organiseren om na te gaan hoe de organisatie van de belastingdienst vanuit het standpunt van de belastingplichtige kan worden verbeterd.

Voorzitter Eric Van Rompuy (CD&V) vindt dat de Commissie zich beter over de wenselijkheid van hoorzittingen kan uitspreken nadat zij eerst het advies van de minister van Financiën heeft gehoord.

introduite par mail à un destinataire non compétent peut facilement être renvoyée au service compétent.

M. Benoît Piedboeuf (MR) constate qu'un accord se dégage quant à la nécessité d'élargir le champ d'application de l'article 366, CIR92. Dans la mesure où le ministre des Finances estime important que le contribuable soit au centre des priorités et soit à nouveau considéré comme un “client” et non comme un fraudeur, il paraît légitime de lui permettre d'introduire plus facilement sa réclamation.

L'intervenant est également d'avis d'examiner la problématique générale du traitement des plaintes et réclamations en matière fiscale. Dès lors, il soutient la demande de jonction de la proposition de loi DOC 54 0607/001 et la demande d'audition du Service de conciliation fiscale qui pourrait formuler des recommandations.

M. Georges Gilkinet (Ecolo-Groen) soutient l'objectif poursuivi par la proposition de loi DOC 54 0211/001 puisqu'elle découle d'une recommandation du médiateur fédéral. Il est en effet incompréhensible pour un citoyen de se voir déclarer une réclamation irrecevable au motif qu'elle a été introduite auprès du mauvais service. Il paraît logique qu'un fonctionnaire de l'administration des Finances transmette au service compétent la réclamation qu'il reçoit erronément.

Il partage également l'opinion selon laquelle il convient d'appréhender également cette problématique selon l'angle d'une meilleure compréhension de la fiscalité par le citoyen afin de faciliter son adhésion à payer l'impôt. On pourrait ainsi s'interroger sur le bien fondé de remplir uniquement des cases dans une déclaration fiscale sans qu'il n'y ait davantage d'échange automatique d'informations.

L'orateur estime que la présente proposition de loi pourrait facilement aboutir mais que parallèlement il conviendrait d'organiser des auditions pour examiner de quelle manière l'organisation de l'administration fiscale pourrait être améliorée du point de vue du contribuable.

M. Eric Van Rompuy, président, estime qu'il est plus indiqué que la commission se prononce sur l'opportunité de procéder à des auditions après qu'elle ait pu entendre l'avis du ministre des Finances.

B. Vergadering van 13 juli 2016

Mevrouw Veerle Wouters (N-VA) geeft aan dat, gelet op de tijd die is verstreken sinds de indiening van haar wetsvoorstel DOC 54 0211/001, dit geen rekening houdt met de aanpassingen aan de fiscale wetboeken door de wet van 25 april 2014 tot aanpassing in de fiscale wetgeving van de benamingen van de administraties van de FOD Financiën en houdende verscheidene andere wetswijzigingen, en door de wet van 27 april 2016 tot aanpassing van de bepalingen tot toekenning van titels en graden in de fiscale wetboeken en de wettelijke bepalingen met betrekking tot de douane en accijnzen en houdende diverse andere bepalingen. Het past dan ook om de juiste benamingen van de graden te gebruiken en een generieke omschrijving te hanteren van de bedoelde diensten.

Met dat doel voor ogen dient *mevrouw Veerle Wouters (N-VA) c.s. amendement nr. 1* (DOC 54 0211/002) in.

IV. — STANDPUNT VAN DE HEER JOHAN VAN OVERTVELDT, MINISTER VAN FINANCIËN, BELAST MET BESTRIJDING VAN DE FISCALE FRAUDE (VERGADERING VAN 23 FEBRUARI 2016)

A. Over de wetsvoorstellen DOC 54 0211/001 en DOC 54 0434/001

De minister herinnert om te beginnen aan de bewoordingen van artikel 366, van het WIB 1992:

“De belastingschuldige, alsmede zijn echtgenoot op wiens goederen de aanslag wordt ingevorderd, kan tegen het bedrag van de gevestigde aanslag, opcentiemen, verhogingen en boeten inbegrepen, schriftelijk bezwaar indienen bij de adviseur-generaal van de administratie belast met de vestiging van de inkomstenbelastingen in wiens ambtsgebied de aanslag, de verhoging en de boete zijn gevestigd.

Het bezwaarschrift blijft evenwel geldig ingediend wanneer het gebracht wordt voor een andere adviseur-generaal van de administratie belast met de vestiging van de inkomstenbelastingen dan deze bedoeld in het eerste lid.

Wanneer het bezwaarschrift gericht wordt aan een andere adviseur-generaal van de administratie belast met de vestiging van de inkomstenbelastingen, zendt deze het van ambtswege door aan de territoriaal bevoegde adviseur-generaal en stelt de bezwaarindiener hiervan in kennis”.

B. Réunion du 13 juillet 2016

Mme Veerle Wouters (N-VA) indique que, compte tenu du délai qui s'est écoulé depuis le dépôt de sa proposition de loi DOC 54 0211/001, celle-ci ne tient pas encore compte des adaptations aux codes fiscaux par la loi du 25 avril 2014 adaptant dans la législation fiscale les dénominations des administrations du SPF Finances et portant diverses autres modifications législatives, et par la loi du 27 avril 2016 adaptant les dispositions attributives de titres et de grades dans les codes fiscaux et les dispositions légales relatives aux douanes et accises et portant diverses autres dispositions. En effet, il convient d'utiliser la dénomination correcte des grades et une définition générique des administrations concernées.

A cette fin, *Mme Veerle Wouters (N-VA) et consorts* déposent un *amendement n°1* (DOC 54 211/002).

IV.— POINT DE VUE DE M. JOHAN VAN OVERTVELDT, MINISTRE DES FINANCES CHARGÉ DE LA LUTTE CONTRE LA FRAUDE FISCALE (RÉUNION DU 23 FÉVRIER 2016)

A. Sur les propositions de loi DOC 54 0211/001 et DOC 54 0434/001

Le *ministre* rappelle tout d'abord les termes de l'article 366, CIR 92 :

“Le redevable, ainsi que son conjoint sur les biens duquel l'imposition est mise en recouvrement, peut se pourvoir en réclamation, par écrit, contre le montant de l'imposition établie, y compris tous additionnels, accroissements et amendes, auprès du directeur des contributions dans le ressort duquel l'imposition, l'accroissement et l'amende ont été établis.

La réclamation reste, toutefois, valablement introduite lorsqu'elle est portée devant un directeur des contributions autre que celui visé à l'alinéa 1er.

Lorsque la réclamation est adressée à un autre directeur des contributions, celui-ci la transmet d'office au directeur territorialement compétent et en informe le réclamant”.

De minister bevestigt dan ook dat de huidige wetgeving voor belastingplichtigen die hun verzoek bij een ontvangkantoor of belastingkantoor hebben ingediend, geen echte oplossing biedt.

De voornoemde wetsvoorstellen, die ertoe strekken de belastingplichtigen de mogelijkheid te bieden hun bezwaarschrift eveneens in te dienen bij een (niet-bevoegde) dienst van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit of van de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering (AII), geven aldus gevolg aan de aanbeveling uit 2007 van de federale bemiddelaar. Tevens zijn ze conform artikel 5 van het Charter voor een klantvriendelijke overheid en liggen ze in de lijn van de procedure waarin is voorzien bij het Handvest van de sociaal verzekerde¹.

In dat opzicht geeft de minister nog aan dat zowel het regeerakkoord als zijn beleidsnota voorzien in de versterking van de efficiëntie van de diensten van de FOD Financiën en in de totstandbrenging van een voor de belastingplichtige toegankelijker en klantvriendelijker beleid. Bovendien is er eveneens in voorzien dat de vereenvoudiging van de fiscale procedures zal bijdragen tot een verbetering van de werking van de FOD Financiën. Hij kan zich dus aansluiten bij de door de indieners van de wetsvoorstellen nagestreefde doelstelling.

Desalniettemin heeft hij vragen bij het toepassingsgebied van de wetsvoorstellen, die de belastingplichtigen de mogelijkheid geven hun bezwaarschrift in te dienen bij om het even welke dienst van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit of van de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering (AII). Die regeling is erg ruim en zou aanleiding kunnen geven tot nieuwe moeilijkheden. Hij stelt voor om het toepassingsgebied te beperken door, bovenop het huidige wettelijke voorschrift, enkel te voorzien in de mogelijkheid een bezwaarschrift in te dienen bij het taxatiekantoor, of zelfs bij het bevoegde taxatiekantoor, naar het voorbeeld van waarin is voorzien inzake ontheffing van ambtswege van overbelastingen op grond van materiële fouten of onterechte dubbele heffingen.

De minister herinnert er bovendien aan dat niet uit het oog mag worden verloren dat de belastingplichtige sinds kort beschikt over een termijn van 6 in plaats van 3 maanden om zijn bezwaarschrift in te dienen, wat hem in de praktijk de kans zou moeten geven zulks te doen bij de bevoegde directie of het bevoegde kantoor.

Le ministre confirme dès lors que la législation actuelle n'apporte pas de réelle solution aux contribuables qui ont introduit leur réclamation auprès d'un bureau de recettes ou de taxation.

Les propositions de loi précitées visant à permettre aux contribuables d'introduire également leur réclamation auprès d'un service (non compétent) de l'Administration générale de la Fiscalité ou de l'Administration générale de la Perception et du Recouvrement (AGPR) reprennent ainsi la recommandation du médiateur fédéral formulée en 2007 et sont également conforme à l'article 5 de la Charte pour une administration à l'écoute des usagers. Elles s'inscrivent également dans le droit fil de la procédure prévue par la Charte de l'assuré social¹.

À cet égard, le ministre précise encore que tant l'Accord de gouvernement que sa note de politique générale prévoient de renforcer l'efficacité des services du SPF Finances afin de mettre en œuvre une politique plus accessible et plus conviviale pour le contribuable. Par ailleurs, il est également prévu que la simplification des procédures fiscales contribuera à un meilleur fonctionnement du SPF Finances. Il peut donc s'inscrire dans l'objectif poursuivi par les auteurs des propositions de loi.

Il s'interroge néanmoins sur le champ d'application des propositions qui permettent au contribuable d'introduire leur réclamation auprès de n'importe quel service de Administration générale de la Fiscalité ou de l'Administration générale de la Perception et du Recouvrement (AGPR) ; ce qui est très large et pourrait éventuellement créer de nouvelles difficultés. Il suggère de réduire le champ d'application en prévoyant, au-delà du prescrit légal actuel, uniquement la possibilité d'introduire la réclamation auprès du bureau de taxation voire du bureau de taxation local compétent, à l'instar de ce qui est prévu en matière de dégrèvement d'office de surtaxes résultant d'erreurs matérielles ou de doubles emplois.

Par ailleurs, le ministre rappelle qu'il convient de ne pas perdre de vue que le contribuable dispose depuis peu d'un délai de 6 mois au lieu de 3 mois pour introduire sa réclamation, ce qui devrait en pratique lui permettre de l'introduire auprès du directeur ou bureau compétent.

¹ Artikel 9, derde en vierde lid, van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "Handvest" van de sociaal verzekerde

¹ Art. 9, alinéas 3 et 4, de la loi du 11 avril 1995 visant à instituer la "Charte" de l'assuré social.

B. Over de wetsvoorstellen DOC 54 0607/001 en DOC 54 0861/001

De minister geeft aan dat de bemiddelingsprocedure een nuttige en efficiënte procedure is. In meer dan 70% van de gevallen leidt een ontvankelijke bemiddelingsprocedure tot een compromis tussen de administratie en de belastingplichtige en vermijden dus zowel de belastingplichtige als de administratie het risico op de kosten en de ongemakken van een rechtsprocedure. Bovendien betekent het administratief gezien een ontlasting van de belastingdiensten en de gerechtshoven.

Voor de minister heeft de bemiddelingsprocedure dus voor alle partijen een positieve invloed en verdient de administratieve garantie dat ze tot een goed einde kan worden gebracht.

Immers, nu is er steeds de onzekerheid dat een administratief bezwaar een lopende bemiddelingsprocedure kan doorkruisen en verhinderen dat een compromis wordt bereikt. De geschillendiensten dienen zelf een beslissing te nemen voor het verstrijken van de redelijke behandelingstermijnen van 6 en 9 maanden, om zo bijvoorbeeld de administratie nog toe te laten een subsidiaire aanslag te vestigen.

De bemiddeling wordt steeds zo snel mogelijk opgestart: binnen 5 werkdagen een ontvangstbewijs, binnen 15 werkdagen een beslissing over de ontvankelijkheid. In principe is het mogelijk de bemiddelingsprocedure af te ronden binnen de bezwaartermijn indien het verzoek zeer kort na het indienen van het bezwaar wordt ingediend. Dit is evenwel niet steeds het geval, zeker niet voor complexere dossiers.

Daarenboven is het zo dat belastingplichtigen vaak eerst tot een akkoord trachten te komen met de geschilambtenaar alvorens de bemiddeling op te starten.

Door de voorliggende wetsvoorstellen wordt de werking van twee fiscale administratieve procedures beter op elkaar afgestemd zodat ze elk maximaal het maatschappelijk doel realiseren waarvoor ze gecreëerd zijn. De belastingplichtige krijgt de mogelijkheid om zo efficiënt en zo goedkoop mogelijk, zijn rechten gegarandeerd te zien. Dit voorstel komt ook de geloofwaardigheid van de overheid ten goede omdat aangevatte bemiddelingsprocedures, puur op basis van procedureregels en zonder een verslag, niet meer kunnen worden stopgezet.

B. Sur les propositions de loi DOC 54 0607/001 et DOC 0861/001

Le ministre indique que la procédure de conciliation est une procédure utile et efficace. Dans plus de 70% des cas, une procédure de conciliation recevable aboutit à un compromis entre l'administration et le contribuable, ce qui permet aux deux parties d'éviter les frais et les inconvénients liés à une procédure juridique. De plus, la procédure de conciliation entraîne un allègement de la charge administrative pesant sur l'administration fiscale et les tribunaux.

Le ministre estime donc que cette procédure est bénéfique pour toutes les parties et que l'administration doit s'efforcer d'en garantir le bon déroulement.

Il est en effet toujours possible qu'une réclamation administrative vienne contrecarrer une procédure de conciliation en cours et que cette réclamation empêche d'atteindre un compromis. Les services du contentieux doivent eux-mêmes prendre une décision avant l'expiration des délais de traitement raisonnables de 6 et 9 mois, notamment de manière à donner encore à l'administration la possibilité d'établir une cotisation subsidiaire.

Le lancement de la procédure de conciliation s'effectue toujours le plus rapidement possible: envoi d'un accusé de réception dans les 5 jours et décision sur la recevabilité de la demande dans les 15 jours. En principe, il est possible de boucler la procédure de conciliation avant l'expiration du délai de réclamation, à condition que la requête soit introduite très rapidement après le dépôt de la réclamation. Ce n'est cependant pas toujours le cas, et certainement pas dans les dossiers complexes.

De plus, les contribuables tentent souvent de parvenir à un accord avec l'agent du contentieux avant de lancer une procédure de conciliation.

Les propositions de loi à l'examen visent à mieux harmoniser le fonctionnement de deux procédures administratives fiscales de manière à ce qu'elles réalisent chacune au maximum l'objectif social pour lequel elles ont été créées. Le contribuable obtient la possibilité de voir ses droits garantis de la manière la plus efficace et la moins onéreuse possible. La proposition à l'examen est également bénéfique pour la crédibilité de l'État parce que des procédures de conciliation entamées ne pourront plus être arrêtées, uniquement sur la base de règles de procédure et sans un rapport.

Uiteindelijk gaat de administratieve bezwaarprocedure nu met de invoering van deze schorsing maximaal drie maanden langer duren. Er moet wel over gewaakt worden dat deze extra schorsing niet louter gebruikt wordt om de tijd te rekken en zichzelf insolvabel te maken, zeker omwille van het schorsend karakter van de bemiddeling ten opzichte van alle uitvoeringsmaatregelen en ook ten opzichte de uitvoeringmaatregelen die de ontvanger moet stellen.

Ingevolge artikel 414, § 2, is er schorsing van nalatigheidinteressen op het gedeelte boven het onbetwist verschuldigd gedeelte, indien de beslissing over het bezwaar niet binnen de zes maand na datum van ontvangst van het bezwaarschrift is genomen, dus vanaf de 1ste dag van de 7de maand volgend op deze laatste datum tot de datum van beslissing of van instelling van een vordering bij de rechtbank.

Deze termijn is van openbare orde. Er wordt niet van afgeweken, ook niet ingeval van betwisting van een aanslag die van ambtswege door de administratie is gevestigd (termijn beslissing 9 maand).

Het verlengen van de termijn waarbinnen de directeur de beslissing kan nemen, doet geen afbreuk aan de termijn van 6 maand bepaalt in art. 414, § 2, WIB 92. Het enige gevolg is dat sneller tot een schorsing van de berekening van nalatigheidinteressen kan worden overgegaan : de directeur heeft meer tijd maar de termijn van 6 maand bepaald in art. 414, § 2, WIB 92 blijft onveranderd.

Voor belastingplichtige bestaat er dus geen nadeel, integendeel. Eventueel wel voor de administratie: maximum 3 maand meer schorsing van nalatigheidinteressen op het gedeelte boven het onbetwist verschuldigde bedrag.

Een wijziging van artikel 414, § 2, WIB 92, wordt niet beoogd. Dit zou een te zware administratieve last zijn voor de ontvangers, en bovendien is het nu ook in geval van betwisting van een aanslag die van ambtswege door de administratie is gevestigd, automatisch 6 maand (en geen 9 maand).

De minister meent dat de wetsvoorstellen goedgekeurd zouden kunnen worden mits het in achtneming van een aantal wijzigingen.

V. — STEMMINGEN

Naar aanleiding van de algemene bespreking heeft de commissie eenparig beslist om de tekst van wetsvoorstel DOC 54 0211/001 als basistekst te gebruiken.

Finale, la procédure administrative de réclamation durera désormais trois mois de plus au maximum en raison de l'instauration de cette suspension. Il faut toutefois veiller à ce que cette suspension supplémentaire ne soit pas utilisée dans le seul but de gagner du temps et d'organiser son insolvabilité, et ce, certainement en raison du caractère suspensif de la conciliation à l'égard de toutes les mesures d'exécution et aussi à l'égard des mesures d'exécution que le receveur doit prendre.

En vertu de l'article 414, § 2, il y a une suspension des intérêts de retard sur la partie qui excède la partie due non contestée, si la décision concernant la contestation n'est pas prise dans les six mois suivant la date de réception de la réclamation, c'est-à-dire à compter du 1er jour du 7e mois suivant cette dernière date jusqu'à la date de la décision ou de l'introduction d'une demande auprès du tribunal.

Ce délai est d'ordre public. On ne peut pas y déroger, même en cas de contestation d'une imposition qui a été établie d'office par l'administration (délai de décision de 9 mois).

La prorogation du délai dans lequel le directeur peut prendre la décision ne porte pas atteinte au délai de 6 mois fixé à l'article 414, § 2, CIR 92. L'unique conséquence est qu'il sera possible de procéder plus rapidement à une suspension du calcul des intérêts de retard: le directeur dispose d'un délai plus long, mais le délai de 6 mois prévu à l'article 414, § 2, CIR 92 reste inchangé.

Le contribuable n'est dès lors nullement désavantagé, que du contraire. Par contre, l'administration pourrait l'être éventuellement: maximum 3 mois de suspension supplémentaire des intérêts de retard sur la partie qui excède le montant dû non contesté.

L'objectif n'est pas de modifier l'article 414, § 2, CIR 92, ce qui représenterait une charge administrative trop lourde pour les receveurs, et en outre le délai est actuellement aussi automatiquement de 6 mois (et non de 9 mois) en cas de contestation d'une imposition établie d'office par l'administration.

Le ministre considère que les propositions de loi pourraient être approuvées moyennant la prise en compte d'une série de modifications.

V. — VOTES

A la suite de la discussion générale, la commission a décidé à l'unanimité de prendre le texte de la proposition de loi DOC 54 0211/001 comme texte de base.

Bovendien hebben de indieners van de wetsvoorstellen DOC 54 0201/001, 54 0607/001 en 54 0861/001 tijdens de vergadering van 13 juli 2016 verzocht hun respectieve wetsvoorstellen los te koppelen van wetsvoorstel DOC 54 0211/001

*
* *

Artikel 1 wordt eenparig aangenomen.

Amendement nr. 1, dat strekt tot vervanging van artikel 2, wordt eenparig aangenomen.

Het gehele wetsvoorstel zoals geamendeerd en wetgevingstechnisch verbeterd, wordt eenparig aangenomen.

Bijgevolg vervalt wetsvoorstel DOC 0434/001.

Met toepassing van artikel 78.4, tweede lid, van het Kamerreglement, werd de termijn voor verbeteringen aan het verslag door de voorzitter ingekort.

De rapporteur,

Benoît PIEDBOEUF

De voorzitter,

Eric VAN ROMPUY

Par ailleurs, les auteurs des propositions de loi DOC 54 0201/1, 54 0607/1 et 54 0861/1 ont demandé au cours de la réunion du 13 juillet 2016 de disjoindre leurs propositions de loi respectives de la proposition de loi DOC 54 0211/001

*
* *

L'article 1er est adopté à l'unanimité.

L'amendement n°1, qui remplace l'article 2, est adopté à l'unanimité.

L'ensemble de la proposition de loi, ainsi amendée et corrigée sur le plan légistique, est adopté à l'unanimité.

Par conséquent, la proposition de loi DOC 434/001 devient sans objet.

En application de l'article 78.4, alinéa 2, du Règlement de la Chambre, le délai pour les corrections au rapport a été réduit par le président.

Le rapporteur,

Benoît PIEDBOEUF

Le président,

Eric VAN ROMPUY